

POSTANOWIENIE

Dnia 14. maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie:

Przewodniczący - S.S.O. Rafał Sadowski (spr.)

Sędziowie - S.S.O. Marzena Polak

S.S.O. Mirosław Wiśniewski

przy udziale oskarżyciela publicznego - przedstawiciela Urzędu Celnego w T. J. Ś.,

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **R. S.**, oskarżonemu o czyn z art. 54§3 kks, zażalenia oskarżyciela publicznego - Urzędu Celnego w T. z dnia 15. kwietnia 2013 r. na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 9. kwietnia 2013 r. o umorzeniu postępowania wobec oskarżonego R. S. w sprawie VIII W 303/12, na podstawie art. 17§ 1 pkt 6 kpk,

na podstawie art. 437§1 i §2 kpk

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Toruniu do merytorycznego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego o wykroczenie skarbowe z art. 54§3 kks, polegające na uchylaniu się od zapłaty podatku akcyzowego z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego, wywodząc, że karalność tego wykroczenia uległa przedawnieniu, gdyż dług celny powstał ponad rok przed wszczęciem postępowania karno-skarbowego wobec oskarżonego.

To postanowienie zaskarżył oskarżyciel publiczny -Urząd Celny w T., zarzucając mu obrazę prawa materialnego wyrażonego w art. 44§3 kks w zw. z art. 51 § 1 kks, poprzez „nieprawidłową subsumcję stanu faktycznego do norm prawnych”; skarżący w uzasadnieniu zażalenia podniósł, że w przypadku uszczuplenia należności publicznoprawnej bieg rocznego terminu przedawnienia rozpoczyna się z upływem roku kalendarzowego, we którym powinna nastąpić płatność tej należności. W konkluzji skarżący domagał się uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy sądowi 1-szej instancji „celem rozpatrzenia”.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Zażalenie jest w pełni zasadne, aczkolwiek argumentacja skarżącego (skądinąd słuszna) niejako rozminęła się z problemem, który wynika z zaskarżonego postanowienia. Z uzasadnienia tego postanowienia zdaje się bowiem wynikać, że sądowi 1-szej instancji jest dobrze znana treść art. 44§3 kks i jego błąd polegał nie na tym, że przeoczył dyspozycję zawartą w zdaniu pierwszego tego przepisu, lecz na tym, że potraktował niezapłaconą przez oskarżonego akcyzę od samochodu jako „należność celną”, zamiast jako „inną należność publicznoprawną”. Dlatego wywody zażalenia powinny się skupić na podważeniu stanowiska sądu *meriti*, że czyn oskarżonego dotyczył „długu celnego”; niestety skarżący nie odniósł się w swoim zażaleniu do kwestii, czym różni się „dług celny” od „innej należności publicznoprawnej” w rozumieniu art. 44§3 kks i dlaczego w tym wypadku mamy do czynienia z tym drugim pojęciem.

Nie ma to jednak wpływu na zasadność zażalenia, która jest wręcz oczywista. Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia odwołuje się do definicji „długu celnego” wynikającej ze Wspólnotowego Kodeksu

Celnego; jak wywodzi na tej podstawie sąd *meriti* : dług celny to obowiązek uiszczenia należności przywózowych lub wywózowych. Jednakże w tym przypadku bezspornym jest, że przedmiotowy „dług” wynika z nabycia wewnątrzspółnotowego, a więc nie występuje tu kwestia „przywozu” (lub „wywozu”) towaru spoza Unii Europejskiej – a tak niewątpliwie należy rozumieć cytowane przez Sąd Rejonowy rozporządzenie Rady EWG. Obrót towarami w obrębie Unii Europejskiej charakteryzuje się właśnie „bezcłowością”, a więc osoby przemieszczające towary wewnątrz Unii mogą być z tego tytułu obciążone jedynie określonymi podatkami - w tym wypadku podatkiem akcyzowym - które w myśl art. 44§3 kks rozumieć należy jako „niecelne” należności publicznoprawne. Dlatego przedawnienie karalności wykroczenia zarzuconego R.S. rozpoczęło swój bieg dopiero z upływem roku 2011.

Z tych względów sąd odwoławczy podzielił stanowisko wyrażone w zażaleniu i w konsekwencji orzekł jak w sentencji niniejszego postanowienia.

POUCZENIE - Na powyższe postanowienie zażalenie nie przysługuje